

Ciekawe orzeczenie dot. beczynności Dyrektora PUP wydał w dniu 9 kwietnia 2015 roku WSA w Gorzowie Wielkopolskim (sygn. akt: II SAB/Go 13/15). Wyrok wydano na podstawie następujących poniżej opisanych okoliczności faktycznych.

Skarżący złożył skargę na beczynność Dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy w przedmiocie rozpoznania wniosku skarżącego o udzielenie informacji publicznej. W uzasadnieniu skargi podniesiono, że w terminie 14 dni od wpłynięcia wniosku organ nie udzielił żądanej informacji publicznej ani też nie wydał decyzji odmownej zgodnie z art. 16 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej. Tym samym organ pozostaje w beczynności w udostępnieniu informacji co uzasadnia wniesienie tym przedmiocie skargi do sądu administracyjnego. Przed przekazaniem skargi do WSA organ odpowiedział na pytania zawarte we wniosku skarżącego.

W złożonej odpowiedzi na skargę organ wniósł o jej odrzucenie oraz o zasądzenie na rzecz organu od skarżącego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu podniesiono, że skarga jest niedopuszczalna z uwagi na fakt, iż przed jej wniesieniem strona nie wyczerpała przysługujących jej środków w postępowaniu administracyjnym. Pełnomocnik organu cofnął zarzut dotyczący naruszenia art. 37 k.p.a. Jednocześnie wniósł o nie wymierzanie organowi grzywny z uwagi na fakt, że zwłoka w udzieleniu informacji publicznej nie była spowodowana złą wolą organu.

Rozstrzygnięcie WSA

Niewątpliwie dyrektor powiatowego urzędu pracy jest podmiotem zobowiązanym do udostępniania informacji publicznej, a żądane dane podlegają udostępnieniu jako informacja publiczna.

Sąd uznał, że sytuacje uzasadniające nie zachowanie terminu 14 dniowego w niniejszej sprawie nie wystąpiły (organ ich nie wykazał), a zatem skargę w chwili jej wniesienia należało uznać za zasadną. Z beczynnością podmiotu zobowiązanego do udzielenia informacji publicznej mamy do czynienia bowiem, gdy w prawie ustalonym terminie podmiot ten nie podjął żadnych czynności w sprawie lub prowadził postępowanie w sprawie, ale mimo istnienia ustawowego obowiązku nie zakończył go wydaniem w terminie decyzji, postanowienia lub też innego aktu, albo nie podjął stosownej czynności.

Sąd odniósł się też do cofniętego w późniejszym etapie postępowania zarzutu nie wyczerpania przez skarżącego przed wniesieniem skargi środków zaskarżenia jakie służyły skarżącemu przed organem właściwym. Należy stwierdzić, że skarga na beczynność w zakresie udzielenia informacji publicznej jest dopuszczalna bez wzywania właściwego organu do usunięcia naruszenia prawa, nie jest wymagane uprzednie wniesienie zażalenia do organu wyższego stopnia o którym mowa w art. 37 k.p.a i ponadto nie są wiążące również żadne terminy do jej skutecznego wniesienia do sądu administracyjnego.

WSA uznał ponadto, że zaistniała w sprawie beczynność nie nosi znamion rażącego naruszenia prawa. Nieudostępnienie informacji publicznej nie miało bowiem cech lekceważącego traktowania obowiązków nakładanych przez ustawę. Zakres żądanych przez skarżącego danych wymagał przeanalizowania m.in. dokumentacji finansowej dotyczącej funduszu płac pracowników oraz ich akt osobowych w celu udzielenia odpowiedzi na pytania dotyczące ich wykształcenia, wysokości przyznanych im premii i nagród w okresie wskazanym we wniosku. Organ w tym okresie musiał jednocześnie realizować obowiązki nałożone przez ustawodawcę.

Bezczynność organu usprawiedliwiona realizowaniem bieżących zadań

Kategoria: Aktualności

Opublikowano: piątek, 01, kwiecień 2016 11:58

Monika Małowiecka

Odsłony: 1142

Orzeczenie jest prawomocne.

Źródło: NSA